

стоков елемент (екземпляр) изглежда напълно абсурдна. Тя изглежда такава както от икономическа, така и от статистическа (съвкупностна) гледна точка. За това едва ли е необходимо да се използват много аргументи. Нека си представим само за момент възприемането на подобна идея и как тя би изглеждала в практическото ѝ приложение:

а) Резултатите от производствената дейност в националната икономика като цяло би следвало да се изразяват в стокови единици (екземпляри), а не в парични единици по текущи или съпоставими цени, респ. чрез използването на други съизмерители при конкретни ситуации. Същото би се отнасяло например и за оценка на обема на дълготрайните материални активи и др.

б) Сравненията за обема на производството между отделни стопански единици, региони и отделни страни трябва да се извършват между обемите на стоковите единици (екземплярите), а не между обемите, изразени в парични единици от дадена валута.

Ще посоча един единствен, може би не съвсем сериозен, пример как би изглеждало това. Фирмата "А" е продала през даден период 100 000 карфици, а фирмата "Б" - съответно 10 000 леки коли. Въпросът е коя от двете фирми има по-голям обем продажби. Според изложените идеи в разглежданите публикации това би трябвало да бъде фирмата "А", която е продала 10 пъти повече стокови единици (екземпляри) от фирмата "Б". С такова заключение не е известно кой би се съгласил. Изобщо трудно би могло човек да си представи как биха могли да се интерпретират в статика и динамика (включително и в териториален аспект) такива статистически показатели като "средна годишна производителност на едно заето лице **в брой стокови единици (екземпляри)**", "среден брой произведени стокови единици (екземпляри) на човек от населението за година", "средна себестойност на един брой стокова единица (екземпляр)" и редица други.

Очевидно е, че заложените идеи и предложения в публикациите на Хр. Въжаров, респ. Е. Шкодрев, относно проблемите на т.нар. индексен факторен анализ, както и по отношение на проблемите на измерване на динамиката на цените, се нуждаят от по-нататъшна сериозна аргументация. Струва ми се обаче, че в икономически аспект трудно би могло да се намери такава.

Нека на това място посоча, че в редица последни документи на ООН и Евростат изрично се отрича възможността за подобна хомогенизация на количествата на отделните стоки чрез тяхното непосредствено сумиране, когато се измерва динамиката на физическия обем на две и повече стоки и на динамиката на техните цени. Така например в документа "System of National Accounts", United Nations (1993) изрично е записано "Количествата могат да се събират само за единици хомогенен продукт. Количествата на